

- 3) Článek 3 odst. 1 první pododstavec a čl. 13 odst. 1 první pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 ze dne 9. září 2015 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání právní úpravě, která podmiňuje umístění větrné elektrárny dodržáním minimální vzdálenosti mezi touto větrnou elektrárnou a obytnými budovami, pokud je tato právní úprava nezbytná a přiměřená vzhledem k celkovému závaznému národnímu cíli dotyčného členského státu, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 134, 16.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. května 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – IL a další v. Land Nordrhein-Westfalen

(Věc C-535/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Aarhuská úmluva – Směrnice 2011/92/EU – Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí – Účast veřejnosti na rozhodování – Vady související s řízením o povolení záměru – Přístup k právní ochraně – Omezení upravená ve vnitrostátním právu – Směrnice 2000/60/ES – Činnost Evropské unie v oblasti vodní politiky – Zhoršení stavu útvaru podzemních vod – Způsoby vyhodnocení – Právo jednotlivců na přijetí opatření za účelem zabránění znečištění – Aktivní legitimace k podání žaloby u vnitrostátních soudů“)

(2020/C 255/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobci: IL, JK, KJ, LI, NG, MH, OF, PE, dědicové QD, jimiž jsou RC a SB, TA, UZ, VY, WX

Žalovaná: Land Nordrhein-Westfalen

Výrok

- 1) Článek 11 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje členským státům stanovit, že pokud procesní vada, kterou je stíženo rozhodnutí o povolení záměru, nemá dopad na změnu jeho obsahu, je návrh na zrušení tohoto rozhodnutí přípustný pouze tehdy, pokud dotčená nesrovnalost zbavila žalobce práva účasti na rozhodování ve věcech životního prostředí zaručeného článkem 6 této směrnice.
- 2) Článek 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby příslušný orgán mohl provést kontrolu dodržení povinností, které tento článek stanoví, mezi něž patří povinnost zamezit zhoršení stavu útvarů jak povrchových, tak podzemních vod dotčených záměrem až poté, co byl povolen.

Článek 6 směrnice 2011/92 musí být vykládán v tom smyslu, že informace, které musí být zpřístupněny veřejnosti v průběhu řízení o povolení záměru, musí obsahovat údaje nezbytné pro posouzení jeho vlivů na vodu z hlediska kritérií a povinností stanovených zejména v čl. 4 odst. 1 směrnice 2000/60.

- 3) Článek 4 odst. 1 písm. b) bod i) směrnice 2000/60 musí být vykládán v tom smyslu, že za zhoršení chemického stavu útvaru podzemních vod z důvodu záměru je třeba považovat jednak překročení alespoň jedné z norem jakosti nebo prahových hodnot ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu a jednak předvídatelné zvýšení koncentrace znečišťující látky, když již byla překročena prahová hodnota stanovená pro tuto znečišťující látku. Hodnoty naměřené na každém monitorovacím místě musí být zohledněny individuálně.
- 4) Článek 1 první pododstavec písm. b) a druhý pododstavec první odrážka, jakož i čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2000/60, ve spojení s články 19 SEU a 288 SFEU, musí být vykládány v tom smyslu, že osoby z řad veřejnosti dotčené záměrem musí mít možnost napadnout u příslušných vnitrostátních soudů porušení povinností zamezit zhoršení vodních útvarů a zajistit zlepšení jejich stavu, pokud se jich toto porušení bezprostředně dotýká.

(¹) Úř. věst. C 427, 26.11.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 28. května 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerecht Stuttgart – Německo) – Interseroh Dienstleistungs GmbH v. SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

(Věc C-654/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Přeprava odpadů – Nařízení (ES) č. 1013/2006 – Postup předchozího písemného oznámení a souhlasu – Obecné požadavky na informace – Příloha III A – Směs papíru, lepenky a výrobků z papíru – Položka B3020 přílohy IX Basilejské úmluvy – Znečišťující látky – Znečištění směsí jinými materiály – Využití způsobem šetrným k životnímu prostředí“)

(2020/C 255/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Stuttgart

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Interseroh Dienstleistungs GmbH

Žalovaná: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Výrok

1. Článek 3 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů, ve znění nařízení Komise (EU) č. 2015/2002 ze dne 10. listopadu 2015, musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na směs odpadu z papíru, lepenky a výrobků z papíru, v níž každý druh odpadu spadá do jedné z prvních tří odrážek položky B3020 přílohy IX Úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, podepsané v Basileji dne 22. března 1989, schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 93/98/EHS ze dne 1. února 1993, převzaté do přílohy V části 1 seznamu B tohoto nařízení, a která obsahuje až 10 % znečišťujících látek.